

« Лошъ сжмъ, господине; отъ мене искахъ една клетва, която никоги нѣма да прѣтжпжж. Принуденъ сжмъ да се прѣнасямъ съсъ еичкитѣ затворници, безъ да гледамъ на положеньето имъ, безъ снисхожденье, безъ да се отстраняж нѣкога отъ правилото, а още по-малко за правителственнитѣ затворници отъ колкото за другитѣ. Императорътъ знае какво прави; трѣбува да му се покорявамъ.

« — Добъръ човѣкъ сте, и азъ ще почитамъ това, което ще имате за съвѣстна длъжностъ. Който работи чистосърдечно може да се излъже, нѣ е чистъ, прѣдъ Бога.

« — Сиромаше! търпи, и ме оплаквай! Ще бждж отъ жедѣзо за длъжността си; нѣ сърдцето сърдцето е съвѣмъ пълно съсъ жялостъ, като не можж да помогнж на злочеститѣ. Туй е то, което ищяхъ да ви рекж. »

И двама бѣхми нажялени. Моли ме да бждж миренъ, да не се расърдявамъ, както правятъ често отсжденитѣ, за да не го накарамъ да се прѣнее съсъ мене грубо.

Сѣтнѣ като показа единъ грубъ гласъ, за да скрий отъ мене една чястъ отъ възвълнуваньето си притури:

« Трѣбува сега да си идж. »

Сѣтнѣ, като се повърнж, попита ме отъ колко време кашлѣж тѣй лошо, и хвърли една дебела клетва противъ докторътъ, защото не е дошелъ още вечеръта да ме види.

Притури: « Вашя милостъ имате конска треска, познавамъ; трѣбува ви поне единъ дюшекъ, нѣ ми е невъзможно да ви дамъ, безъ да заржчя докторътъ. »

Излъзе, заключи вратата, и азъ се прострѣхъ